2. The Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamangalam)*: Sir, I beg leave of the House to postpone the consideration of the Cochin Verumpattamdars Act Amendment Bill.

Mr. President : A further postponement.

3. The Cochin News-Papers Act (Repeal) Bill—*(cont.)*

***Mr. P. Kumaran Ezhuthassan** *(Vadakkancheri)*: Mr. President, Sir, last session when the House rose, I was in possession of the House making observations, or rather about to make observations, about the motion before the House. Sir, the News-papers Act of Cochin contains only a very small number of sections which, as characterised by the Hon'ble the then Law Member, are after all very innocent. This piece of legislation Sir which is rather requested to be repealed through this amending Bill has got a history. Briefly it is this. Just two or three days preceding the last meeting of the Legislative Session of 1111, *i.e.*, on 24th March 1936, a Proclamation was seen published in the Cochin Government Gazette. That was published, Sir, just two or three days before the meeting. The insult to this House in passing an Act which stifles the liberties of the Press just on the eve of the meeting of the Council is there. What action followed that ? The first day on which this Council met we wanted the business of this House to be adjourned as a mark of strong protest against this high-handed action amounting even to an insult. By an elaborate process of reasoning adopted by some section of this House naturally the Treasury Benches, that motion was ruled out by the then President, which led to the only alternative left to the members who opposed that attitude of the Government, *i.e.*, a walk out. In that walk out were Hon'ble Members like the leader of the Praja Mandalam Party, My Hon'ble friend Mr. Menon, an ex-Minister of this House My friend Mr. T. K. Nayar, a veteran journalist who is unfortunately not in his seat now, Rao Sahib Ayyappan and minor friends like me and others. Faced with this emphatic protest registered on the very first day of the meeting, the then Hon'ble Member for law was sufficiently foolish to come forward with the bill 2 days hence, *i.e.*, on the 26th, hoping against hopes, perhaps to see that the Bill is sanctioned by this House. At that time Sir, the Hon'ble Member for Law an indefatigable member of this House, a brilliant man, who subsequently unfortunately accepted a job in the Government service and was rewarded with the highest place in the Judiciary and has subsequently retired, that Hon'ble Member was pleased to give us a history of the Press Legislation, if not the world over, throughout India with emphasis on press regulations and restrictions in Native States. Said he then Sir, that Cochin in contrast with the other Indian States had a unique position in that it had no Press Law of any sort. He said that we were keeping a unique position and he instanced the case of Travancore, our neighbouring State, having a Press Law even ten years prior to that and he also said then that Press Law was passed against the teeth of opposition by our counter-part, the Legislative Council of Travancore. He emphatically said, repeatedly said, that our position was unique. But that uniqueness was disturbed by that redoubtable champion of the liberties of the people. I am only quoting his own words. He said then Sir, that he came forward with that Bill on behalf of the public of Cochin to safeguard their liberties and for that purpose he said that he had no hesitation at all to stifle the activities of the Press. "Stifle" is his own word, Sir. The proceedings will show, Sir, that such remarks prefactory he wanted the support of this House at least to send the Bill to a Select Committee admitting in so many words, not by inferance, that the Bill as drafted is not anything perfect, more safeguards, if necessary, may be introduced and the whole thing may be looked into by the Select Committee. This House Sir, then true to their position as representatives of the people of the State and consistent with the attitude that we adopted on the very first day this insult was hurled on Cochin, threw out the Bill, and the Government did not challenge a division because they knew that the solitary bench, wooden as it is, alone would be in support of the Bill. That is the early history. That was in Meenam.

Then came the Budget Session within three months. While discussing the General Administration demand, a cut motion was unanimously passed by this House saying that this Proclamation which under the law will be in force only for six months be abrogated. It was unanimously passed and then also the House contained veteran journalists like my friend already referred to, another journalist older still, the Editor of Sathyanadham and another person a retired Advocate-General and Law Member for the Government, Mr. Ambadi Sankara Menon, With

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

these members and others, the motion was passed unanimously. That was the second stage. But what was the result, Sir ? What was the reaction of this Government which in those days used to say—we were before the days of the accursed dyarchical system of Government which we have now—"Although we are not responsible, we are very very responsive". What was the responsiveness of the Government to this protest registered by a walk-out, by the Bill being thrown out and within three months a cut motion having been passed unanimously for the abrogation of that Proclamation whose normal life was only to be six months ? We got Sir, we got. During the last days of Karkadagam and in the early days of Chingam we got, Sir. What did we get ? A new year present in the form of this Press Act, Act II of 1112, which is sought to be repealed and which is the inoncent Act as characterised by the then Member for Law.

It contains only a few sections as I stated before. The preamble is very interesting "To bring under better control the Press of Cochin". It is there. Then section 3—that is the most insulting thing in the Act; Sir. Just like you insist upon a toddy shop-keeper taking a license for running his nefarious activities in drugging the people, he is asked to take out a license. The members of the fourth estate which has got a place in the scheme of things in the civilised world were asked to take a license, a license like a tapper's license. What for ? To do service to the land and the people by publishing information that is available to them so that the people may read it. That is the most insulting part, a license must be taken. Without a license no press, no newspaper shall exist. Would you say, Sir, in this advanced 20th century with all the modernisation you pose of, would you say Sir, that this section is anything which can find a place on the statute book of any Government, not civilised, even wooden, even worse. Even such a Government should not have such a clause, insulting as it is, in any of their enactments. It is there. It is one of the sections intended to be repealed.

Then comes section 5. We start with this insult. Anyhow, the members of the 4th estate being anxious to do service to the public at large, inclusive of the Government, they submitted themselves to this insult which is a creature of the law which has to be respected. Then what follows. There is the license fee which ranges from Re. 1 to any amount, the last figure now available in Cochin in contra-distinction to that in Travancore is Rs. 500. That disclosed something. According as the applicants being the good boys of the Government or not the amount will be fixed. We have got instances here of the existing boys, of good boys, of moderately good boys, of boys belonging to the next clause and the worst kind. There are newspapers in Cochin, I speak subject to Cochin, whose license fee is Rs. 500 and whose license fee is Re. 1 also, low amounts and big amounts. We see differences like that. That is another insult, differenciation between persons as the Government sees them.

Then what about this licence which is an essential condition of running a Press ? Whenever it appears, mark the words "whenever it appears", to whom, "to the Government", whose Government, "this Government", that it contains matter which is according to their notions considered objectionable, of course that is not necessary, then the license will be cancelled. So, to quote the words of the then Hon'ble Member for law, the press is once more stifled. After insulting it, the insult being accepted, in applying for a license and getting it for a smaller amount or a bigger amount—the word is again there—by the cancellation of the license the press is stifled.

Then comes the stifling clause, section 6, which was repeatedly referred to by the predecessor of my Hon'b e friend there. The Government in their discretion, it is stated in section 6, may grant a fresh license or refuse to grant. Which way the wind will blow nobody knows. Will it be a case of renewal or will it be a case of refusal to renew ? That of course is the option of the Government and if it is a case of renewal of the license, we have more fixity. There is no good boy or bad boy. The figure is Rs. 2,500. From 500 we shot up fivefold to Rs. 2,500. Up to that security may be demanded. Very good, An earnest pressman takes it up and deposits security. Then again if what is considered objectionable in any one of the sections is repeated, or suspected to be repeated or the Government in their wisdom thinks that it is repeated, it need not be repeated it is enough if the Government in their wisdom think that it is repeated, or if it appears to them to be so, then this security can be forfeited. This is a good process of earning money.

Then comes section 7 which was also then referred to as the greatest of safeguards contained in the Act. Section 7, is to this effect—Any person aggrieved by orders under section 5, *i.e.*, cancellation or under section 7, security taking, may apply to have the order set aside to the highest tribunal of the land and that tribunal can look into the question. I then interjected through an interruption and asked what will be the material before the High Court,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

All the usual available material, that is the material on which the Government acted. And the curious thing there is this. A most paradoxical thing appears in that. The burden of proof is shifted on to the aggrieved party. The aggrieved party must be before the High Court and convince that court by a process of negative evidence that his paper did not contain any such thing as the Government thorought that it contained and if through that process, an impression is created in the highest tribunal and if the tribunal so orders the orders of the Government will be modified by which course the Government is bound. But is that a process which any pressman, not to speak of the smaller people there, can achieve. To prove before a court that my paper does not contain—I can understand the other way, *i. e.*, the Government proving that the paper did contain such and such words which are objectionable under the section—is naturally very difficult. Instead of that it is this party, that is the applicant, that has to prove that the paper did not contain such and such things. These the material sections in the Act. Then again there is a safeguard on the part of the Government in the last section. "No order passed or action taken under this Act shall be called in question in any court otherwise than in accordance with the provisions of this Act". That is except through an appeal or an application to the High Court. That is the sum total of the relevant portions of the Act,

I seriously ask you, Sir, whether there is any justification for any civilised Government to have such a piece of legislation on their Statute Book and when in reasonable things as also unreasonable things we have cultivated a bad habit of copying British India and mostly Imperial Acts why did you go even beyond the Imperial Act, XXIII of 1932 which was passed there under conditions which have no parallel with the conditions which the then Hon'ble Member for Law said did exist and, therefore, insisted upon passing this Act. The conditions that existed in British India then, Sir, were papers and magazines were indulging revolutionary articles, which revolutionary articles led to the shooting of a District Judge, an attempt at life of a Government of a Province and similar things, inciting people to commit dacoity, robbery and all sorts of henious crimes. That was the nature of the situation when the Government of India in 1931 or 1932 thought fit to come forward with a Press Act, a Press Act which is nowhere our innocent Act. There there is no insult by forcing the Press to take a license. The Press can be strated, the paper can be printed, the paper can be circulated freely without subjecting onself to this insult. The Press Act comes in only if in any of their publications the Government thinks that there is something objectionable, as detailed in that Act. Then they call upon the Pressmen to deposit security. Now that it is not objectionable, but how many times better than our Act which is nothing but insulting whereas that insult is not thought of even by the Imperialists. Have you to be worse than the imperialists when dealing with your own people who were keeping a unique position as admitted by the then spokesman of the Government? Sir, unpardonable is your position. What was the position of our counter-part, I think it was Sir James Grigg.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam)*: Sir James Crerar.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri)*: Thank you for the correction.

What was the position of Sir James Crerar who introduced this piece of legislation in the Assembly? Our counter-part here, what did he say? I have not deatiled the position there. I have just given one or two instances. His counter-part there in the Imperial Assembly, before moving the consideration of this Bill, what did he do? He got printed excerpts from various newspapers within the last two or three months running into about 140 pages and circulated those excerpts inciting the various henious crimes and which contained even attempts at murder inciting to commit murder, in pamphlet from amongst the members for them to study and created an impression in them to the effect that although the Press Act is objectionable, still the existing circumstances this may be allowed. Such an impression he wanted to create. He was cautious again and brought it forward as temporary measure for one year. But since according to the lights of the Imperial Government things did not improve but rather worsened, they put it, on the Statute Book. But it is not anywhere near ours. What was our position? What was given to us to get our support. I am ashamed to refer to that. Since I am quoting the spokesman of the Government, *i. e.*, the Law Member and a man of such eminence as referred to earlier, I can say it. He was saying that a certain magazine printed in a close by town, I don't know which that town is, quoted the market—I am sorry to say it—the market rate of a school mistress. That was the offence that he found in the press of the State which made the Hon'ble Member to come forward to this House with this insulting piece of legislation which was repeatedly resented to by this House but which is still there on our Statute Book. What a difference between the imperialists in the Assembly and the Cochin Law Member enacting for Cochinites,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

docile creatures they are, loyal to a fault they are, to legislate for these people on this pretext of having committing the sin that I mentioned just now, I don't approve of the action of the paper. But it should have been dealt with in other ways. That was the position of the Law Member. What justification was there for him to come here and plead for this Bill. What justification was there for the Government to give us a new year present in the year 1112 by this Act being placed in the Statute Book against the teeth of the opposition of the representatives of the people consisting of eminent men referred to earlier. Do you think for a moment that they are revolutionaries who will countenance such things? Certainly not. There was the veteran journalist Mr. Varkey. Will he move for such things? Can my Hon'ble friend's predecessor, one of the illustrious predecessors of his move in that direction? All these persons were honoured in their times. Why do you want to insult the law abiding subjects of His Highness by putting this obnoxious piece of legislation on the Statute Book. What followed. The Act was passed. The insult was there; what was done in the year 1112. My esteemed friend, the President of the Prajamandal, Mr. Ikkanda Warriar, moved for the repeal of the Act and that was passed. The repeal bill was passed as early as 1112. You will be pleased to find, Sir, in the speaches and representations made on that occasion the difference between the situation here and the one there while enacting the Act. It is all there and what has become of it? The repeal Act was passed, the repeal Act was passed, the repeal Act was passed. I cannot say anything more because I will be treading on forbidden grounds. The Act was not removed from the Statute Book. Unless in the course of these years the Government's mind has not changed, we know what the fate of this bill will be. Sure it will be passed by everybody here on this side of the House inclusive of the Nationalist Party which is again is part of the Government. I am aware of that. Still inclusive of these members, this Repeal Act will be supported by this side of the House. But what next? I pray, Sir, that the mind of the Government be changed and when this Repeal Act is passed by the unanimous vote of the House—I am sure it will be passed, let it be removed from the Statute Book. Let the News Paper Act be removed from the Statute Book of Cochin is the humble prayer that I make in seconding this motion.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: സർ, ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഈ പത്ര മാരണനിയമം ഇവിടെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ യാതൊരു കാരണവും ശരിയായി ഗവ മ്മേൻറ ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ പ്രസ്സ് ആക്ട് കൂടാതെ തന്നെ പത്രക്കാരുടെ മേൽ നടപടി നടന്നുത്തുതിനു ആവശ്യമായ സാധാരണ നിയമങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. ആവക നിയമങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചു പത്രക്കാരുടെ മേൽ മറവു പൗരന്മാരുടെ പേരിലെന്നപോലെ നടപടി എടുത്താൽ ധാരാളം മതിയാകുന്നതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം പൊതുയോഗങ്ങളും അവയിൽ പ്രസംഗങ്ങളും നടപ്പുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു പ്രസംഗനിയന്ത്രണ നിയമം ഗവമ്മേണ്ടു ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കിട്ടില്ലെന്നതു വലിയ ആശ്വാസം തന്നെ. പ്രാസംഗികന്മാരെല്ലാം മേലാൽ ഒരു ലൈസൻസു എടുക്കണമെന്നുകൂടി ഗവമ്മേണ്ടിനു ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ ഈ സ്ഥിതിക്കു പാടില്ലായ്കയില്ല. പ്രസംഗക്കാരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുന്നതു പോലെ തന്നെ (എഴുത്തുകാരുടെ) പത്രക്കാരുടെ മേലും നടപടി എടുക്കുന്നതല്ലാതെ പത്രക്കാർ പത്രം തുടങ്ങുന്നതിനു ഒരു ജാമ്മ്യ സംഖ്യ കെട്ടിവെച്ചു ലൈസൻസു വാങ്ങണമെന്നു പറയുന്നതു രാജ്യത്തിനു തന്നെ പരമ അപമാനകരമാണ്. ആ തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ടവരെല്ലാം ഒന്നുപോലെ നല്ലവരാണെന്നു വാദിക്കുവാൻ ഞാൻ ഭാവമില്ലെങ്കിലും ആ തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു മാനമായും മര്യാദയായും അവരുടെ പ്രവൃത്തി തുടർന്നു പോകുവാൻ തടസ്ഥങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാതിരിക്കേണ്ടതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിലും ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലും ഇതു പോലെയുള്ള ചില നിയമങ്ങളുണ്ടെന്ന കാരണം പറഞ്ഞു ഈ രാജ്യത്തു ഇങ്ങിനെയൊരു നിയമം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. നമ്മൾ നോക്കുന്നതു് തിരുവിതാംകൂറിനെയല്ല. തിരുവിതാംകൂർ നമ്മുടെ മാതൃകയല്ല. സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രങ്ങളെയാണു നാം മാതൃകയാക്കേണ്ടതു്. അതുകൊണ്ടു അയൽ രാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിലുണ്ടു്; തിരുവിതാംകൂറിൽ ഇതു നിലനിന്നു വരുന്നു; പണ്ടു കൊല്ലത്തോളമായി ഈ കൊള്ളരുതാത്ത നിയമം അവിടെയുണ്ടായിട്ടു്; അതുകൊണ്ടു അതിവിടെയും തുടർന്നുപോകണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇവിടത്തെ എല്ലാ ആളുകളും ഒരു പോലെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ഈ നിയമം വെച്ചുകൊണ്ടതന്നെ വേണ്ടിയിരിക്കുന്ന ഗവമ്മേണ്ടിനു ഭരണം നടത്തുവാൻ എന്നു വരുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ നാട്ടുകാർക്കും ഗവമ്മേണ്ടിനും ഒരുപോലെ വലിയ അപമാനകരമാണ്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിലുള്ളതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ അപമാനകരമായ ഒരു പ്രസ്സ്,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആക്ടാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. അവിടെ പത്രം തുടങ്ങാൻ ലൈസൻസും എടുക്കേണ്ടതില്ല. ഇവിടെയാകട്ടെ ലൈസൻസ്സ് എടുത്തെ പത്രം നടത്താവൂ. ഈ ആക്ട് നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഈ അടുത്ത കാലത്തു ഈ ആക്ടിന്റെ പേരിൽ ആരുടെയും പേരിലും ഒരു നടപടിയും എടുത്തിട്ടില്ലെന്നതും ഇതിനെ വച്ചു പലത്തികൊണ്ടു പോകുവാൻ ന്യായമാകുന്നില്ല. പത്രങ്ങളുടെ പേരിൽ എന്തെങ്കിലും നടപടി എടുക്കുന്നതിനു മുമ്പു് ഇവിടെയുള്ള പ്രസ്സ് അഡൈവസറി കമ്മിറ്റിയോടു് ആലോചിച്ചിട്ടു് എടുക്കുകയുള്ളു എന്നു കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ അഡ്വക്കറ്റ് ജനറാൾ അവർകൾ പറയുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് ഗവൺമെണ്ടു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈയ്യിടെ ഇവിടത്തെ ഒരു പത്രത്തിന്റെ പേരിൽ നടപടി നടത്തി ആ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപാവകാശങ്ങൾ പിൻവലിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി പ്രസ്സു് അഡൈവസറി കമ്മറ്റിയോടു് യാതൊന്നും ആലോചിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഇൻഫർമേഷൻ ആപ്പീസ്സർ, ശ്രീമാൻ അയ്യപ്പന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ചില വാരോലകൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് പ്രസ്സു് അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയിൽ ആലോചിക്കണമെന്നു ചില പത്രക്കാർ പറയുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയുടെ കൺവീനർ ഒരു പത്രാധിപരാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാതന്ത്ര്യമായി ഇഷ്ടം പോലെ അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയെ വിളിച്ചു കൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇതേവരെ അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയെ വിളിച്ചു കൂട്ടാത്തതിൽനിന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് ഗവൺമെണ്ടു് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ കമ്മിറ്റി വിളിച്ചു കൂട്ടുവാൻ പാടുള്ളു എന്നാണു്. ഈ നിയമം ഇരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും പത്രക്കാരുടെ മേൽ എന്തെങ്കിലും നടപടി നടത്തുമ്പോൾ നടപടി നടത്തുന്നതിനു മുമ്പു് ഗവൺമെണ്ടു് അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയോടു് ആലോചിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു് കേവലം ഒരു പറച്ചിൽ മാത്രമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ചില നിസ്സാര കാര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ആലോചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പത്രത്തിനു നൽകിവരുന്ന പത്രാധിപാവകാശം എടുത്തുകളയുക എന്നുള്ളതു് ആ പത്രാധിപരേയും പത്രത്തേയും തേജോവധം ചെയ്യുന്നതിനു തുല്യമാണു്. അതു ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പായി അഡൈവസറിക്കമ്മിറ്റിയോടു് ആലോചിക്കേണ്ട സന്മനസ്സുപോലും ഗവൺമെണ്ടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അങ്ങിനെയുള്ള സംഭവം ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കെ. ഡീവർ: മലബാർ മെയിൽ പത്രത്തിന്റെ പത്രാധിപാവകാശങ്ങൾ പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ പ്രസ്സു് ഗാലറിയിൽ നോക്കിയാൽ കാണാം. മലബാർ മെയിലിന്റെ പ്രതിനിധി അവിടെയില്ല എന്നു്. മലബാർ മെയിലിന്റെ പ്രതിനിധിക്കു് പ്രസ്സു് റൂമിൽ പ്രവേശനമില്ല. അതിന്റെ പത്രാധിപക്കു കൊടുത്തിരുന്ന സകല അവകാശങ്ങളും ഗവൺമെണ്ടു് പിൻവലിച്ചിരിക്കുന്നു. അതൊന്നും പ്രസ്സു് ആക്ടിന്റെ പേരിലല്ല ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. പ്രസ്സു് ആക്ടിന്റെ പേരിൽ നടപടി എടുക്കുന്നതു് അഡൈവസറി ബോർഡിനോടു് ആലോചിച്ചതിനുശേഷമേ ചെയ്യുകയുള്ളു എന്നു പറയുന്ന ഗവൺമെണ്ടു് അങ്ങിനെയല്ലാതെ നടപടി എടുത്തു കാണുമ്പോൾ അവർ പറയുന്നതുപോലെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുറച്ചിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. പ്രസ്സു് അഡൈവസറിക്കമ്മറ്റിയോടു് എല്ലാം ആലോചിച്ചേ നടപടി എടുക്കുകയുള്ളു എന്നിരുന്നാൽതന്നെയും ഈ പ്രസ്സു് ആക്ടു് ഇവിടെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ അതു മതിയായ ന്യായമല്ല.

ഈ ലൈസൻസിന്റെ ആവശ്യമെന്താണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപോലെ പത്രാധിപന്മാരും ജനസേവനം നടത്തുന്ന ആളുകളാണു്. പിഴപ്പിനുമാത്രം സർക്കാരുദ്യോഗം വഹിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. എന്നാൽ ജനസേവനം മാത്രമാണു് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നും പത്രപ്രവർത്തനം ഒരു മഹനീയമായ ദേശസേവനമെന്ന നിലയിലാണു് അതിനു ആളുകൾ പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള സംഗതി ഗവൺമെണ്ടിനും നല്ലവണ്ണം അറിയാവുന്നതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ കേവലം വയറുപിഴപ്പിനായി മാത്രമായിട്ടു ഒരുമാതിരി ആളുകളൊന്നും ഇതിനു പോകയില്ല. ചിലരങ്ങിനെയും ഇല്ലെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇതിനെക്കാൾ ആദായകരമായിരിക്കും മറ്റു വല്ല തൊഴിലിലും ഏർപ്പെട്ടാൽ. മഹനീയമായ പാരമ്പര്യത്തോടുകൂടിയ ഒരുൽകൃഷ്ട തൊഴിലിൽ ഏർപ്പെട്ട ജനസേവനം ശരിക്കു് ആചരിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണു് പത്രക്കാരുടെ ഉദ്ദേശം. വ്യക്തികളേയും സ്ഥാപനങ്ങളേയും സർക്കാരുകളേയും അപഥത്തിൽ സഞ്ചരിക്കാതെ നല്ല വഴിയിൽ നയിക്കുക എന്നതാണു് പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഓ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രോ പ്രവർത്തികളേയും യഥാവിധി വിമർശിച്ചും പൊതുജനാഭിപ്രായം സൃഷ്ടിച്ചും ഗവൺമെണ്ടിനെ നല്ല വഴിക്കു കൊണ്ടുപോകുകയെന്ന മഹൽകൃത്യമാണു് പത്രങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നതു്. പത്രങ്ങളുടെ വിമർശനങ്ങളേയും അവ സൃഷ്ടിച്ചുവിടുന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തേയും സംബന്ധിച്ചു് ഗവൺമെണ്ടു് ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഗവൺമെണ്ടിനു ഒരിക്കലും ഭൂഷണമല്ല. അതു പൊതുജനതാല്പര്യം സവ്വ പ്രധാനമായി ലാക്കാക്കുന്ന ഒരു ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ലക്ഷണവുമല്ല. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു നിയമം ഇവിടെ നിലവിലിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവിടത്തെ പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ ശരിയായി മാനിച്ചുകൊണ്ടു്, അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു്, ഭരണം നടത്തുവാൻ ഈ ഗവൺമെണ്ടിനു ധൈര്യമില്ലെന്നാണു് അർത്ഥം വരുന്നതു്. അതു ഈ ഗവൺമെണ്ടിനു അഭിമാനകരമാണൊ? അതുകൊണ്ടു് ഈ മാതിരിയുള്ള നിയന്ത്രണങ്ങൾ പിൻവലിച്ചു് സ്വതന്ത്രമായ പത്രപ്രവർത്തനത്തിനു സൌകര്യം കൊടുക്കണം. ധൈര്യമായി പത്രം നടത്തുവാൻ ഇപ്പോൾ വളരെ വിഷമമുണ്ടു്. പത്രത്തിൽ എഴുതുന്നതുതന്നെ വളരെ അധികം ആലോചിച്ചു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എഴുതുന്നതിനെല്ലാം നമുക്കു സമാധാനം പറയുന്നതിനുള്ള അവസരംകൂടി നൽകാതെ നമ്മുടെ മേൽ നടപടി നടത്താൻ ഗവൺമെണ്ടിനു അനാവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്ന ഈ നിയമത്തെ നമ്മുടെ നിയമസംഹിതയിൽ അരനിമിഷംപോലും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഒരു പരിഷ്കൃതഗവൺമെണ്ടിനു യോജിച്ചതല്ല. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു അത്യന്താപേക്ഷിതമായ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ, അവികലമായ അനിയന്ത്രിതമായ പത്രസ്വാതന്ത്ര്യം, ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനു ഇതിനുമുമ്പു പല പ്രാവശ്യവും പാസാക്കീട്ടുള്ള ഈ ബിൽ, പത്രനിയമം റദ്ദു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഈ ബിൽ, അംഗീകരിച്ചു പ്രസ്തുത പത്രമാരണനിയമം നിയമപുസ്തകത്തിൽനിന്നു അതിവേഗം നീക്കം ചെയ്യുകയണമെന്നു ഞാനും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* Mr. President, I wish to add a few remarks to what has already been stated here on the floor of this House. I wish to point out to you, Sir, that next to the question of responsible Government, it is this Repeal of the Newspaper Act which is engaging the attention of the House most. The Bill itself was thrown out by this House. Subsequently by way resolutions, cut motions, and Repeal Bills, it has been brought to the notice of the Government that the people's representatives did not like this Bill. If, therefore, I can satisfy Government that this Bill is most unreasonable, and that if a Press Act is necessary in Cochin this Act works more grievously than the British Press Act, I hope Government will not oppose this Repeal Bill. By a reference to the speeches made on the floor of the Legislative Assembly when the Hon'ble Home Member of the Government of India introduced the Press Act in 1931 or 1932 you will see that the Press Act was introduced there to meet a very grave and emergent situation when a section of the Press was instigating people to violence, to terrorist activities. It was to meet a situation like that that the Bill was introduced there. There has never been such a situation here. Even under the British Act any person can start a paper, can conduct a paper. No license is necessary. The demand that a license must be taken before a newspaper is started, is not at all one which can be conceded. This is not a dangerous or offensive trade. Only if conducting a newspaper may be said to be an occupation of that category can you demand that any person must take a license before starting a newspaper.

Now there are books the circulation of which may create trouble in society. But writers and authors are not required to take a license before publishing or writing a book.

Suppose, under the Cochin Act, Government wants to take action against a paper. They at once cancel the license. The effect of cancelling the license is that from next day onwards the editor cannot continue the paper. The editor or publisher has got a right to put in an original petition before the High Court questioning the action of the Government. Assuming that within a period of 3 months a petition filed before the High Court has successful termination in the sense that the petition is allowed and the Government order vacated, even then, by the time the mischief will have been done, because no paper which is constrained to discontinue publication can easily continue publication after the Government order.

The comparatively greater disadvantage of the Press Act in Cochin is thus clear. As soon as the order is passed by the Government the paper has to cease publication and even if the editor can vindicate his position in the High Court, the mischief would have been done in the meanwhile because the editor has to discontinue publication. Therefore whether Government act rightly or wrongly, they are in a position to inflict punishment upon the editor and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

publisher. There is no corresponding legislation anywhere in India to my knowledge. Under the British provisions a man can start a paper without taking a license. If the Disrict Magistrate thinks that the paper is going beyond the bounds of law, then he calls upon the paper to furnish a security. Even after that the paper can continue. There is on break and the editor has got a right to go before a court of law questioning the action of the Government. If the editor succeeds be gets back the security amount, otherwise subsequently if the editor misbehaves the security is forfeited. That is the provision in British India.

Now I shall instance one or two examples. As soon as the Notional Herald, a very well known nationlist paper, published from Lucknow, began to be republished a few months back, 3 days after it began publication the District Magistrale called upon it to furnish a security. Assuming that it was the Cochin Act that was available there the paper would have had to discontinue publication.

The order of the Government was challenged and the deposit was ordered to be given back and the paper thus vindicated its stand. Therefore I wish to bring to the notice of this House that the Cochin legislation is intended to stifle the publication and circulation of papers which Government did not like. Sir, this Legislation was introduced here in order to stifle the publication and circulation of one particular paper at that time which was attacking Government, the Administrative policy of the Government at that time here. I refer to the Keralan. And the Leglislation was placed on the Statute Book simply to stop publication of that paper and the legislation was modelled in such a form so that that purpose could be achieved. I put it to this Government that it is no longer necessary to have this Legislation on the Statute Book. I think that conditions in Cochin do not warrant the existence of any Press Law here and assuming one is necessary it is rather the Press Law in British India that will be more welcome than the present Newspaper Act. I am not for a moment saying that it will be welcomed, that if you bring it I will support it. Between the two there is a gulf of difference. I therefore request the Government to accept this Repeal Bill, not to oppose is and to take away this Newspaper Act, which is disfiguring our Statute Book, which has been passed against the decision of the Non-official opposition and which has been attacked from this side of the House almost every year. There is no reason why it should continue on the Statute Book. With these remarks I support the Bill before the House.

As it was 1-30 p.m. the House rose for lunch and reassembled at 2-30 p.m. with the Deputy President in the Chair

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: സർ, ഇവിടത്തെ പത്രനിയമത്തെ റദ്ദ്ചെയ്യണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ബില്ലിനെ ഞാൻ വളരെ ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഇവിടെ പലരും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ആ അഭിപ്രായങ്ങളിൽനിന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്, ഇന്നത്തെ നിലയിലുള്ള പത്രപ്രവർത്തനനിയമം നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ഇവിടെ സ്വതന്ത്രമായിട്ടുള്ള ഒരു പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുള്ളതാണു്. ഈ നിയമത്തിന്റെ പല വശങ്ങളേയും കുറിച്ചു് എനിക്കു നല്ലവണ്ണം പഠിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ നിയമസഭയിലെ നിയമം അറിയാവുന്ന ബഹുമാന്യമെമ്പർമാരിൽനിന്നും എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഈ നിയമം ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും ഇല്ലെന്നുള്ളതാണു്. ഈ വിധത്തിലുള്ള ഒരു നിയമം അനാവശ്യമാണെന്നും, ഇന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു് ഒട്ടുംതന്നെ യോജിച്ചതല്ലെന്നും എനിക്കു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിച്ചതുകൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതു്. അല്ലാതെ ഞാനൊരു നിയമജ്ഞനായതുകൊണ്ടല്ല.

രണ്ടാമതായി ഈ ബില്ലിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ എനിക്കു മറെറാരു കാരണംകൂടിയുണ്ടു്. ഇവിടത്തെ ഹരിജനങ്ങളുടെ വകയായി ഒരു പത്രം തുടങ്ങിയാൽകൊള്ളാമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ആ അഭിപ്രായം ഞാൻ ഇപ്പോഴും വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു സംഗതിയാണു്. ജാമ്യം കെട്ടിവെച്ചു ലൈസൻസെടുത്തു നടത്തണമെന്നുള്ള ഒരു നിയമം നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അതു് ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ക്ലാസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണു്. അതുകൊണ്ടു കഴിയുന്നിടത്തോളം എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമായി പത്രപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു പരിതസ്ഥിതി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു് അത്യാവശ്യമാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

എനിക്ക് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നും പറയുവാനില്ല. ഇതു റദ്ദ് ചെയ്താലുള്ള ദോഷത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു ഗവൺമെണ്ടിനു യാതൊരാശങ്കക്കും വകയില്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ ഒട്ടുംതന്നെ സംശയത്തിനവകാശമില്ല. ഗവൺമെണ്ട് പ്രജാമണ്ഡലം മെമ്പർമാരെ ഭയപ്പെട്ടന്നതിന്റെ ശതാംശംപോലും ഞങ്ങളെ പേടിക്കേണ്ടതില്ല. (ഹിയർ, ഹിയർ) വിപ്ലവകാരികൾ അവരാണ്. ഞങ്ങൾ അങ്ങിനെയല്ല; ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥസംഗതികൾ ഉറപ്പുപറയുന്നവെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

റാവുസാഹിബ് കെ. അയ്യപ്പൻ: ആരാണ് "ഞങ്ങൾ"?

മിസ്റ്റർ കെ. കെ. കണ്ണൻ: നാഷണലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ്. അതു ചിലപ്പോൾ ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ക്ലാസ്സും ആയേക്കും. ബഹുമാനപ്പെട്ട റാവുസാഹിബ്, അയ്യപ്പനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അദ്ദേഹം ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ആണെന്നുള്ള ബോധം എനിക്കില്ലെങ്കിലും ഈ ബില്ലിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹവും ഡിപ്രസ്സ്ഡ് ആണെന്ന സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ആരുംതന്നെ ഈ നിയമം റദ്ദുചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ എതിരഭിപ്രായം പറപ്പെടുവിക്കുകയില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടിന് ഒട്ടുംതന്നെ പേടിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നും എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ശക്തിയായി അനുകൂലിക്കുന്നു.

***Mrs. T. Francis** *(Ernakulam-Women):* Sir, I support the motion for the introduction of the Cochin Newspaper Act (Repeal) Bill of my collegue Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan. The Bill certainly goes without saying much by me deserves all support at my hands. My other learned members in this House very cleverly pointed out to the House and to the Government the necessity of such a Bill to be introduced, discussed and all restrictions on the Press must be cancelled. The press must be given a free hand to deal. The liberty of the Press is certainly the liberty of citzen. Though short in words strong my is spirit in this. I appeal to the Government to be generous and instead of crippling the Press encourage the Press by all means. Anybody who is eager to conduct a paper should be encouraged without licence, security, etc. That is my submission. With these words I once again support this Bill.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* Even at the early stages of the discussion of this Bill, I had ocasion to dwell upon the main aspects of the case so ably put forward by the mover of the Bill. I have risen up only to make certain observation upon the new points that have been raised in the course of this elaborate discussion.

But before I do so I feel it my duty as President of the Press Advisory Committee to refute certain charges that have been made by the Hon'ble Member for Labour in regard to the powers of the Convener of the Press Advisory Committee and the functionse of the Committe Rules lay down that it is the duty of the non-official Convener of the Press Advisory Committee to summon meetings of the Press Advisory Committee as and when there is necessity for such meetings. Neither the Information Officer nor the Press Advisor has any power to control this powers vested in the Convener. It is left to the non-official Convener who is elected by the Members of the Press Advisory Committee to convene such meetings. The Members of the Committee can also move the Convener for the holding of meetings, very recently when I received a letter from the Editor of the "Snehithan" from Trichur asking me to convene a Press Advisory Committee meeting, I immediately forwarded it to the non-official Convener with the endorsement that he may take such action as he deems fit n the matter. I received a letter from him in the course of a week asking me as to whether it is possible to have the meeting during the sitting of the Council. Therefore what I wish to impress upon this House is that the non-official Convener of the Press Advisory Committee is the sole authority in this matter and not the Government. He is the authority who is competent to convene the meeting of the Press Advisory Committee on his own motion or whenever there is a demand for it by any or all the members of the Press Advisory Committee. Even if the Press Advisor feels that there is necessity for placing a matter for consideration before the committee he must as any ordinary meber request the Convener. Therefore, if, as stated by the Hon'ble Member for Labour, the Convener of the Press Advisory Committee is under any misapprehension on that score, I would certainly have expected that he would refer the matter to me to clear the doubt. He has not yet referred the matter to me and I am sure that he is fully aware of his powers. The

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Press Advisory Committee is a useful institution and it is properly worked and it is for the non-official members of the Committee to make use of the opportunity and impress upon Government that their reasonable views must prevail in all legitimate matters. Therefore if there is a misapprehension my purpose is only to refute and try to remove that misapprehension. What is the position now. The Press advisor is only to take part in the discussion and guide the committee mainly on questions of law that arise for consideration. It is for the convener or the members to propose the subjects which are to be dealt with at a meeting. What I say is that the Press advisory committee is a very healthy institution and that though the Press Advisory Committee came into existence in India and in several of the Indian States during the stress of war, there has been an incessant demand on the side of the Press throughout India to continue the existence of the press Advisory committee. The Press has realised that the Committee is a powerful link between the Government and the Press as a whole and that they are able to wield a wholesome influence on the Government in shaping the policy in relation to the Press.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan *(Oorakam):* May I know whether the case against the "Malabar Mail" was referred to the Press Advisory Committee.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* The second point raised by the Hon'ble Member for Labour is that Government did not take the advice of the Press Advisory committee when the privileges of the Malabar Mail were withdrawn. The rules demand that under any law if any action has to be taken, against a newspaper unless it is extremely urgent action will not be taken unless and until the advice of the Press Advisory Committee is taken. Press privileges are not conferred under any statute law. It is just like a case where you and I may invite a person whom you please and give him certain privileges. It is a matter of sheer courtesy. Nobody can plead on the basis of custom that he is entitled to privileges and the grant or continuance of privileges depend upon several considerations. Mutual faith may be one thing. Good conduct may be another and there may be several other features which will guide the Government in considering whether the continuance of the press privileges are desirable in respect of any particular newspaper. The withdrawal of the press privileges was not made under the provisions of any law since no law authorises the conferment of such privileges. The rules require only that the committee shall be consulted when action is proposed to be taken under the provisions or any law. That is the position which Government took in withdrawing the press privileges. The rules have not been rivlated. Notice has been received from the Cochin Journalists Association saying that as a matter of fact they considered this question and decided that the matter should be brought to the notice of the Press Advisory Committee and that subject has been included in the agenda for the meeting which is to be convened next week after the Council session is over. Therefore I do not want to dilate upon the probable decision of the Press Advisory Committee or to anticipate their discussion. The rules as they stand do not require any previous consultation before the withdrawal of the press privileges of any particular newspaper. It is for the committee to consider whether the rules have to be amended to render their scope wider. The rules in force in the province of Madras have been adopted here. So the charges made by the Hon'ble Member for Labour are not well-founded.

Then coming to the Repeal Bill itself in view to the history of this legislation and the fact that another Repeal Bill had already been passed by this House and the further fact that there had been resolutions upon this subject there was no occasion for the Government to consider whether the provisions of the Emergency Press Act which is in force in British India ought to be introduced in the Newspaper Act in substitution of some of the sections to which objection is taken by some of the Hon'ble Members. Government is aware of the unanimous position taken up by this House; an amending bill to bring the Cochin Act into line with the British Indian Act would not also be supported by this House and the Hon'ble Leader of the Praja Mandal Party has explained the position of his party by saying that even though they are not prepared to support any such measure he would prefer the Indian Act to the Cochin Act. But if Government is to place such a bill before this House, Government may not have the chance of piloting even such a preferred bill successfully in the face of the opposition of this House and therefore it was not considered wise to take such action. Even if the House feels that Government is doing the proper thing, you are not prepared to support the Government since the preferment is only an alternative choice.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Wisdom indeed.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* I will certainly bring to the notice of the Government the question as to whether the existing Act may not be replaced by an Act analagous to the British Indian Act.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Whoever wanted that?

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* It is my duty to bring this aspect to the notice of Government in view of the trend of the discussion. The present position of Government is that the Cochin Newspaper Act has had a wholesome effect upon the Press. Both sides of the House cannot agree upon that point because that is a controversial subject between Government and a section of the public. There is no provision for licensing, a newspaper under the British Act but on the whole the British Act appears to be severer in certain respects. You may not agree with this observation of mine since divergent views are possible. The Cochin Act was modelled on the Travancore Act and in the belief that the provisions are less stringent.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Are we not more advanced?

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* It is a matter of opinion. Government take the view that as a matter of fact some sort of restriction is necessary upon the press on the principle that prevention is better than cure. Last time I said that the Sections of the Penal Code can be availed of for the offence of sedition or defamation. Individuals may not like to go to Court with complaints of defamation and the tendency to indulge in defamatory attacks may be further fostered by this reticence of the aggrieved persons to go to Court. Prosecutions for sediton may be injurious to public interests. It is not punishment that is aimed at by the Newspapers Act but prevention. The cancellation of the license will prevent further publication of objectionable matter.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* The dissemination is there. But there is the all-embracing word "or otherwise".

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* Dissemination must be habitual. Stray instances are not sufficient.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Nobody questions that. There is that all-embracing phrase "or otherwise"

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* So far as I know there is no "otherwise" in Section (5).

I can bring to the notice of this Hon'ble House that after the enactment of this piece of legislation the former tendency on the part of some papers to indulge in highly defamatory attacks against individuals in Cochin State has practically ceased though that has now been revived in Nemmara. A paper has been started in Nemmara which appears to follow the footsteps of the "Cinema Thoothu" of Madras Defamatory articles against the cinema stars are being Published.

Rao Sahib K. Ayyappan *(Cochin-Kanayannur Ezhuvas):* How did the Madras Government deal with that paper?

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* I only know that an application was made and nothing came out of it. My purpose in stating that is only to show that such a paper has now come into existence in Cochin.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Does the Hon'ble Member for Law say that the Press is a powerful organ? But it must be free.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* It is free, and you find that Cochin papers are most independent.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Question.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* They do even go to the extent of threatening the Government. I say that even though this Act came on the Statute Book in 1112 there is not a single instance of the action of Government having been questioned in the High Court. The Act is administered in a very liberal spirit. Therefore you cannot accuse Government of having had any intention whatever to stifle the liberty of the Press. The way in which the Act has been worked has been very fair and square.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* What about Keralan Please?

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General):* The Keralan had not the courage to move the High Court because they were convinced that they were guilty and they kept quiet. I can only infer from that conduct that it was due to their conciousness of the fact that the High Court would never have interfered. That was their feeling. Has there been any case, I humbly put it to the House, where Government have cancelled the licenses of any other paper than Keralan? No instance is forthcoming.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Puthur Achyuta Menon *(Kattur)* : Does the Hon'ble Member admit that license is a stigma.

Mr. M. Sivarama Menon *(Advocate-General)*: That is my personal view and that is why I offer to you the British Act in substitution.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: On a point of information Sir; പത്രങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറിനേയൊ ഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയൊസംബന്ധിച്ച് എഴുന്ന ലേഖനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണത്തിൽ അതു വാസ്തവമല്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ ഗവണ്മെൻറിനേയുംഗവണ്മെൻറുദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയുംപറ്റി അവാസ്തവ പ്രസ്താവനചെയ്ത് അവരുടെപേരിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു അനിഷ്ടം, വെറുപ്പു, അവജ്ഞയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള ലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുതിനു യാതൊരു നടപടിയും എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ഈനിയമത്തിൻറെ ആവശ്യമെന്താണു്.

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: അത്രത്തോളം എഴുതിയിട്ടും ഗവണ്മെൻറു ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: തെറ്റായി ലേഖനം എഴുതിയാൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുണ്ടൊ?

മിസ്റ്റർ എം. ശിവരാമമേനോൻ: ഒന്നോ രണ്ടോ തവണ ഒരാൾ എഴുതിപ്പോകും. എന്നാൽ അതു് സ്വഭാവദുഷ്യമാണെന്നുവന്നാൽ ഗവണ്മെണ്ടു് അതിന്മേൽ നടപടി എടുക്കും. ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം അറിഞ്ഞൊ അറിയാതേയൊ ഒരാൾ ഗവണ്മെണ്ടിനേയോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയോപറ്റി ദുഷ്യം എഴുതിയിട്ടും ഗവണ്മെണ്ടിൽനിന്നും ഇതേവരെയും ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല.

Therefore I would place these difficulties before the Hon'ble House. Government do not wish to sit tight upon the Press because a healthy press is necessary for the Government also. Support of the press is valuable and necessary for the Government. Will Government ever gag such a useful institution which is necessary to attain the goal of full responsible Government? That is not at all the policy of Government. Government have taken note of the various points rai sed in the course of the discussion and we are constrained to oppose this motion for a total repeal of the entire Act in the light of the experience so far gained by the Government in the working of this Act.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പറുടെ വാദങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അദ്ദേഹംതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു് ഇതു് വളരെ ആപൽക്കരമായ ഒരു നിയമമാണെന്നു്. ഇതിനെക്കാൾ കുറച്ചു ആപൽക്കരമായിട്ടുള്ള നിയമംപോലും ഈ സഭ അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു് ഇതിനെ മാറ്റുവാൻ ഒരുങ്ങാത്തതു് എന്നാണു് അദ്ദേഹം ഒരു വാദമായി പറഞ്ഞതു്. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ നിലവിലുള്ള നിയമം ഈ നിയമത്തേക്കാൾ കാർക്ശ്യം കുറഞ്ഞതാണെന്ന സഭക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഒരു സമ്മതം നല്കുവാൻ സഭ ഒരുക്കമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു് വേറെ നിയമം ഗവണ്മെണ്ടു കൊണ്ടുവരാത്തതെന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും ഈ നിയമം മാറ്റി വേറെ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ഗവണ്മെണ്ടിനു പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നാണു് ഞങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്നതു്. ആ സമയത്തു ഞങ്ങൾ എന്തുചെയ്യുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് കാലക്കുട്ടി ഒരുറപ്പു തന്നതിൻറെശേഷമെ ഗവണ്മെണ്ടു അതു് ചെയ്യുകയുള്ളു എന്നാണു് പറയുന്നതു്. അതു് ഒരു നയവിശേഷമെന്നേ പറഞ്ഞുകൂടൂ.

മിസ്റ്റർ പ്യാം. ശിവരാമമേനോൻ: തോല്പ്പാൻ പാടില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്.

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: ഈ നിയമവും സഭയിലെ ആരുടേയും സമ്മതത്തോടുകൂടിയല്ല ഗവണ്മെണ്ടു കൊണ്ടുവന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഇതിനെക്കാൾ കാർക്ശ്യം കുറഞ്ഞ നിയമവും ഗവണ്മെണ്ടിനു കൊണ്ടുവരാവുന്നതാണു്. പീനൽകോഡിനുള്ള നിയന്ത്രണത്തിനു പുറമെ ഏതെങ്കിലും വിധത്തിലുള്ള നിയന്ത്രണത്തിനു ഒരു നിയമം ആവശ്യമാണു് എന്നു ലാ മെമ്പർ വാദിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പംതന്നെ ഗവണ്മെണ്ടു പറയുന്നുണ്ടു് അധികാരത്തിൻറെ ദുരുപയോഗം തടയുവാനായിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളും ധാരാളമുണ്ടെന്നു്. ഈ ഭാഗത്തുള്ള ആക്ഷേപം അസ്ഥാനത്തായി എന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഈ നിയമമുണ്ടായിട്ടു അടുത്തകാലംവരെ വിശേഷമായിട്ടൊന്നുണ്ടായതായി ലാ മെമ്പർ പറയുകയുണ്ടായതു് പ്രസ്സു് അഡൈ്വസറിക്കമ്മറിയാണു്. ഈ കമ്മറിക്കു വളരെ അധികാരമുണ്ടെന്നും പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം ഈ കമ്മിറ്റിയോടൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ചെയ്യു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നതല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ നിയമസഭയിൽ വെച്ചു വളരെ ശക്തിയായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പർ വാദിച്ചു. ഇങ്ങിനെയൊരു പ്രസ്സ് അഡൈ്വസറി കമ്മിറ്റി ഉള്ളിടത്തോളംകാലം ഈ നാട്ടിലെ പത്ര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നു യാതൊന്നും ഭയപ്പെടാനില്ലെന്നു അദ്ദേഹം അന്നു ശഠിച്ചു എന്നും ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിൽ പിന്നീട് ഉണ്ടായ ഒരു സംഭവത്തിൽ നിന്നു ആ പ്രസ്സ് അഡൈ്വസറി കമ്മിറ്റിക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. "മലബാർമെയിൽ" എന്ന പത്രത്തിന്റെ ചില അവകാശങ്ങളെ ഗവൺമെണ്ട് പിൻവലിച്ചതു് ആരോടും ആലോചിക്കാതെയാണു്. നിശ്ചയമായും പ്രസ്സ് അഡൈ്വസറിക്കമ്മിറ്റിയോടാലോചിക്കാതെയാണെന്നു് അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ആരുടെയെങ്കിലും സ്വന്തം വീട്ടിൽ നടക്കുന്ന ഒരു വിശേഷത്തിലേക്കു സ്നേഹിതന്മാരേയും മറ്റും ക്ഷണിക്കുന്നതുപോലെയാണു് പത്രക്കാരെയെല്ലാം നിയമസഭയിലേക്കും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ പ്രസ്സ് റൂമിലേക്കും ക്ഷണിക്കുന്നതു് എന്ന ഭാവത്തിലാണു് അദ്ദേഹം ഇവിടെ പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടി യോജിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. കൊച്ചി നിയമസഭയിൽ നടക്കുന്ന വർത്തമാനവും കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടു് അതാതുകാലത്തു ചെയ്യുന്ന തീരുമാനങ്ങളും അറിയുവാനുള്ള അവകാശം പൊതുജനങ്ങൾക്കുണ്ടു്. ആ അവകാശത്തെ പ്രതിനിധികരിച്ചാണു് ഈ പത്രപ്രതിനിധികൾ എല്ലാം ഇവിടെ വന്നിരിക്കുന്നതെന്നാണു് എന്റെ ധാരണ. ഈ ഇരിക്കുവാനുള്ള സൌകര്യം ഒരു അവകാശമാണെന്നും ഞാൻ വാദിക്കുന്നതാണു്. ഈ അവകാശത്തെ നിഷേധിക്കുക എന്നുള്ളതു് നിസ്സാരമായിട്ടുള്ള ഒരു ശിക്ഷയാണെന്നു ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നില്ല. "മലബാർ മെയിലി"ന്റെ പ്രതിനിധിക്കു സാധാരണ പത്രപ്രതിനിധികൾക്കു് അനുവദിക്കാവുള്ള സൌകര്യം നിഷേധിച്ചതു് ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട ലാ മെമ്പർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര നിസ്സാരമായിട്ടൊ അവഗണനയോടുകൂടിട്ടൊ അല്ല മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. വലിയൊരു സംഭവംപോലെയാണു് കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങൾ അതിനെ വീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതു്. "മലബാർമെയിൽ" ചെയ്ത തെറ്റിനുള്ള ശിക്ഷയായിട്ടാണു് ഈ അവകാശം പിൻവലിച്ചതെന്നാണു് നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇത്ര അക്ഷന്തവ്യമായ നടപടികൾ ഒരു പത്രത്തിന്റെമേൽ ഇടണമെങ്കിൽ, പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാനായിട്ട് ചിലഞ്ഞൂകളെ (ഗവൺമെണ്ടു് സ്വയം നിയമിച്ചതാണെങ്കിലും)ങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരുള്ളപ്പോൾ ആ കൂട്ടരോടു് ആലോചിക്കാതെ ചെയ്യുന്നതു സാഹസമല്ലാതെ മറ്റെന്താണു്. ഗവൺമെണ്ടിനു പത്രസ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു് ലവലേശം ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ പത്രങ്ങളുടെ ഈ നിയന്ത്രണത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പത്രപ്രതിനിധികളോടു് ആലോചിക്കണമെന്നുള്ള ലഘുവായ ഉദ്ദേശംപോലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഇങ്ങിനെയുള്ള നടപടികളെടുക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അവരോടു് ആലോചിക്കാതിരിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഈ നടപടി ഒന്നുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രസ്സ് അഡൈ്വസറി സമ്പ്രദായം വെറും പ്രഹസനമായിട്ടു രൂപാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ പ്രസ്സ് അഡൈ്വസറി കമ്മിറ്റിയോടു വേണ്ടകാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം ചോദിക്കാതേയും അവരെ മാനിക്കാതേയും ആ ഗവൺമെണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് വളരെ കലശലായിട്ടുള്ള ആക്ഷേപങ്ങളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഈ സഭയിലെ എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണു്. ഈവക ആക്ഷേപങ്ങളെയെല്ലാം അപേക്ഷിച്ചു് ഒരു വിധത്തിലും ക്ഷന്തവ്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണു് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്തതെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഫ്രഫ്രഫ്രലൊ ഫ്രഫ്രഫ്രലൊ ഈ നിയമം ഉണ്ടായതുമുതൽ ഇന്നുവരെയുള്ള ഗവൺമെണ്ടിന്റെ യാതൊരു പ്രവൃത്തിയും ഈ നിയമത്തെ സാധുകരിക്കുന്നതിനൊ ന്യായീകരിക്കുന്നതിനൊ ഇല്ല. വളരെ തൃപ്തികരമായ നിലയിൽ, വളരെ രാജ്യക്ഷേമകരമായ നിലയിൽ ഞങ്ങൾ ഈ നിയമസ്വാതന്ത്ര്യം പത്രങ്ങളുടെമേൽ നടപ്പാക്കിട്ടുള്ളതു് എന്ന വാദത്തെ സാധുകരിക്കുവാൻ യാതൊരു വിശദീകരണവും ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നു വന്നിട്ടില്ല. ആ നിലക്കു ഈ ബിൽ ഇവിടെ പാസാക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയല്ലാതെ വേറെ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതിനുമുമ്പു് ഒരു ബിൽ ഇവിടെ പാസാക്കുകയും അതു് ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഗ്രന്ഥശേഖരത്തിലൊ, റിക്കാർഡ്ശേഖരത്തിലൊ, ചവിറ്റുകൊട്ടയിലൊ എവിടെ കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വേണ്ടില്ല ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യം ഇന്നതാണെന്നു വീണ്ടും വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുക എന്നുള്ളതു് മഴിച്ചുകൂടാൻപാടില്ലാത്ത കാര്യമാണു്. ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു് ഞങ്ങൾക്കു് മറ്റുസഹായംകൂടാതെ നടത്താവുന്ന ഒരു കാലംവരും. ലാ മെമ്പർതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പറയുകയുണ്ടായി ഫ്രീ റസ്പോൺസിബിൾ ഗവൺമെണ്ടു എന്നൊക്കെ. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് ആത്മാർത്ഥമായിട്ടായാലും അല്ലെങ്കിലും അതു് ഇവിടെ വരുമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു് ഞങ്ങൾക്കു ലവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ലേശം സംശയമില്ല. ആ മാഗസ്സുള്ള ആളുകൾ എത്രതന്നെ തടഞ്ഞാലും അതു വങ്കത്തമെന്നു ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള മർദ്ദനനിയമം നമ്മുടെ നിയമസംഹിതിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ അങ്ങിനെയുള്ളകാലത്തെ പ്രതിപ്രവർത്തനത്തിനു സഹായകമാകുമെന്നുള്ളതിലും എനിക്കു സംശയം തോന്നുന്നില്ല. എതായാലും ഞങ്ങൾ ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ മന്ത്രിമാരും ഗവണ്മെന്റിന്റെ സന്മനസ്സിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങീട്ടില്ല. ഈ നാട്ടിലെ ചില പത്രങ്ങളെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റു എങ്ങിനെ മർദ്ദിച്ചാലും സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ഗവണ്മെന്റുതന്നെ മനസ്സിലാക്കീട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. എതായാലും മംഗിയാകുക ഈ നിയമം റദ്ദാക്കി പത്രങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുകയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ബിൽ ഇവിടെ നിയമമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു് ഇതിവിടെ പാസാക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Motion put and carried

Secretary to Council: The title of the Bill is Cochin Newspapers Act (Repeal) Bill.

Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan *(Oorakam):* The Bill may be taken into consideration.

Mr. G. S. Dhara Singh *(Mattancheri):* S. O. 32 may be suspended.

Request not passed

4. The Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill

മിസ്റ്റർ വി. ആർ. കൃഷ്ണനെഴുത്തശ്ശൻ: സർ, ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് വേറെയു ചില ബില്ലുകൾ ഇവിടെ ഒന്നിലധികം മെമ്പർമാർ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഏ ബില്ലുകളുടെ അവതരണം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം എല്ലാംകൂടി ഒരുമിച്ചാലോചിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്നുള്ള അഭിപ്രായം എനിക്കുള്ളതുകൊണ്ടും ഞാൻ ഈ ബില്ലിനെ ഇപ്പോൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഇതു് അടുത്ത സഭയിലേക്കു നീട്ടിവെക്കുന്നതിനു സഭ സമ്മതിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

Motion not moved

5. The Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill

Mr. M. K. Verghese *(Cranganur):* I beg to move for leave to introduce the Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill.

Mr. Paramel Iype Iype *(Kunnamkulam):* I second it.

Motion put and carried

Mr. P. Govinda Menon *(Ernakulam):* I think the Hon'ble Deputy President will permit me to move the Bill standing in your name.

Mr. Deputy President: I am thankful for that to the Hon'ble Member. But the President has asked me to move the Bill to-morrow.

6. The Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Sir, I seek leave of the House to introduce the Cochin Verumpattamdars Act (Amendment) Bill.

Mr. P. Narayana Menon *(Trippunittura):* I second it.

Motion put and carried

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Under Standing Order 31 I move that the Bill be read in Council. Shall I explain, Sir?

Mr. Deputy President: You have got leave to introduce the Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* Under Standing Order 31 (1) I move that the Bill be read in Council.

Mr. Deputy President: The Hon'ble Member is moving the Verumpattamdars Act (Amendment) Bill.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan *(Vadakkancheri):* I have to apologise to the House then. But having started I stick up to this. Under Standing Order 31 after leave to introduce has been given the member in charge of the Bill may introduce it. But any member may object to its introduction, if, in the case of a Bill that has been published in the Gazette, a period of one week has not elapsed between such publication and the date of introduction and in the caseof

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly